

สรุปสาระสำคัญ

พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล

พ.ศ.๒๕๕๐

๑. หลักการและเหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเลที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นออกทางทะเลเท่านั้น จึงไม่สามารถปราบปรามการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นบางอย่างออกตามทางลำน้ำ สมควรขยายอำนาจทหารเรือออกไป เพื่อให้มีอำนาจปราบปรามการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นออกทางลำน้ำที่ติดต่อกับต่างประเทศ และทางลำน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ด้วย

๒. สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๒.๑ คำนิยามที่สำคัญ

“เจ้าหน้าที่ทหารเรือ” หมายความว่า นายทหารเรือประจำการชั้นสัญญาบัตร ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับหมู่เรือ ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับกองเรือ รวมทั้งตำแหน่งอื่นที่ผู้บัญชาการทหารเรือ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เทียบเท่ากับตำแหน่งที่กล่าวแล้ว และนายทหารเรือประจำการชั้นสัญญาบัตร ที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่งตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

๒.๒ อำนาจของเจ้าหน้าที่ทหารเรือ

๒.๒.๑ สืบสวนและสอบสวน (มาตรา ๔) อีกทั้งมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๖) ทั้งนี้ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือทำการสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๗)

๒.๒.๒ ทำการหรือสั่งให้ทำการเฉพาะหน้าที่จำเป็น (มาตรา ๔) ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้เรือหรือขนส่งของในเรือเพื่อการตรวจค้น

(๒) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้พวงเรือ หรือให้ทำการอื่นเพื่อให้เรื่อนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวกแก่การตรวจค้น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี

(๓) ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หรือ จนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นในกรณีที่ฟ้องผู้ต้องหา

(๔) จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้ไม่เกินเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนด ต้องปล่อยหรือส่งตัวให้พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำได้

๒.๒.๓ เพื่อปฏิบัติการตามความในมาตรา ๔ เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่งและบังคับให้ผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือ ลำที่ใช้หรือสงสัยว่าใช้ในการกระทำความผิด หรือที่ความผิดเกิดขึ้นหรือสงสัยว่าเกิดขึ้น หยุดเรือหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง ถ้าไม่ปฏิบัติตามก็ให้มีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตาม หรือเพื่อนำเรือไป หรือเพื่อป้องกันการหลบหนี (มาตรา ๕)

๒.๒.๔ การใช้อำนาจตีสัญญาณเพื่อสั่งหรือบังคับให้หยุดเรือ หรือให้นำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่งต้องเป็นไปตามที่ผู้บัญชาการทหารเรือประกาศกำหนดไว้ในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๕)

๒.๓ อำนาจของผู้บัญชาการทหารเรือ

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่เจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็นผู้ส่งสำนวน และมีความเห็นแย้งควรสั่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ ให้ผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ หรือข้าหลวงประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี (มาตรา ๘)

๒.๔ การควบคุมตัวผู้ต้องหา

การควบคุมตัวผู้ต้องหาของเจ้าหน้าที่ทหารเรือ ก่อนที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวผู้ต้องหานั้น มิให้ถือว่าเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวน (มาตรา ๙)

๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐)

กองกฤษฎีกา
สำนักงานพระธรรมนูญทหารเรือ
ตุลาคม ๒๕๖๓